

PRASIDĖJO TSKP CENTRO KOMITETO PLENUMAS

Maskvoje, Didžiuosiuose Kremliaus rūmuose, liepos 13 d. rytą prasidėjo Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto Plenumas. Plenumas apsvaistys klausimą, kaip vykdomi

TSKP XXI suvažiavimo nutarimai dėl pramonės, transporto vystymo ir naujausių mokslo bei technikos laimėjimų įdiegimo į gamybą. Plenumą atidarė TSKP Centro Komiteto

Pirmasis Sekretorius N. Chruščiovas. Svarstomuoju klausimu bus išklausa eilė pranešimų. Pirmasis pranešimą padarė RTFSR Ministrų Tarybos Pirmininko pavaduotojas RTFSR Valtininkas K. Gerasimovas.

(TASS-ELTA).

1960 m.

liepos

17 d.

Sekmadienis

Nr. 58 (1145)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DZD TARYBOS ORGANAS

MIESTAS PUOŠIASI

Nuo kurio kalnelio bepažvelgsi, Anykščius pridengs žalia medžių skraistė. Tik gyvas subėgančių kelių tinklas, melsva šventoji ir naujų pastatų fasada mirga žalumynuose, byloja apie verdantį gyvenimą gimtame mieste. Nusileidus į jį, kiekviename žingsnyje sutinkame statybinius: čia jie asfaltuoja gatves, ten mūrija naują namą.

Gausios Anykščių statybos. Už Janydžių dedami pamatai didžiuliam tuberkulioziniam dispenseriui. Arčiau, Biliūno gatvėje, iškilio 8-nių ir 12-kos butų gyvenamųjų namų sienos, centre jau veikia buitinio aptarnavimo kombinatas ir baigiamas statyti restoranas-gastronomas. Miesto pakraščiais boluoja „Spartako“ fabriko, krantinių, oranžerijos statyba. Už geležinkelio stoties burzgia

buldozeriai ir skreperiai, ruošdami teritoriją auto-transporto kontoros statybai. Čia, ant nugriauto kalno, guli cisternos, dar toliau — duonos kepyklos rūsys ir pamiškėje — bulvių, daržovių saugykla.

Tai ne paskutinės Anykščių statybos. Tai tik pradžia. Vatmane jau tiesiasi miesto kanalizacijos, naujų kultūros rūmų, parko, vidurinės mokyklos, didžiulio universiteto brėžiniai.

Dideli darbai ir dar didesni planai nužymėti Tarybų Lietuvos dvidešimtają vasarą. Mes didžiulės šventės išvakarėse. Greit užsidegs šventiniai miesto žiburiai, iluminacijomis susplindės visas miestas. Ir šventinių žibintų šviesoje mūsų gimtieji Anykščiai suspindės dar puikiau.

F. ASACIOVAS

Anykščių statybos-remonto kontoros viršininkas

Vikonių plytinės kolektyvas sutinka šlovingą sukaktį

Tuščias ir mažai kam žinomas gamtos kampelis buvo toje vietoje, kur susieina Vikonių ir Pauriškių kaimų žemės.

Ant krūmuoto Jaros upelio kranto stovėjo kelios šiaudastogės pašlurės, lauko tipo krosnelės ir senas lentinis, suklypęs formavimo cehas, kuriame darbininkai rankomis formuodavo plytas. Į metus čia buvo suformuojama 100—150 tūkstančių plytų. Dažnai ne pinigais, bet plytomis mokėdavo savininkas Sabalys darbininkams už darbą. Savininkui buvo patogiau laikyti klėsenoje banknotus ar sidabrinus, negu plytų štabelius beštogiui sandėly.

— Jeigu tau nereikia plytų — parduok. O jeigu neperka — pasidėk, prireiks gal kada, — atsisakdavo jis, jei darbininkai dėl tokios atlygi-

nimo tvarkos reikšdavo nepasitenkinimą.

Pokario metais čia buvo pradėtos tirti molio atsargos, ir kai pasirodė, kad jo yra nemažai, plytinė palaipsniui imta plėsti. Per paskutinius 6—7 metus plytinės valzdas pasikeitė neatpažįstamai.

Nuo rankinių karučių, neštuvų, arklinių vežimų, molio mlukytuvo ir pagaliau kastuvų, kuriuos kėlis dešimtmečius naudojo darbininkai, perėta prie ištiesos geležinkeluko sistemos, vagonėlių, motovežio, ekskavatoriaus ir t. t. Pastatyta daugiau 3 tūkstančių kvadratinę metrų džiovinamo ploto džiovyklų, 250 kubinių metrų degimo kanalo žiedinė krosnis, nauji plytų, drenažo ir koklių formavimo cehai, kuriuose dirba nauji pajėgūs agregatai, automatai, transporteriai ir t. t. Pastatyta elektrinė ir mechaninės cehas, kuro ir medžiagos sandėliai, eilė gyvenamųjų ir ūkinių pastatų.

Paplentėje Anykščiai — Svėdasai išaugo didžiuliai mūro korpai. Netrukus bus montuojami įrenginiai. Tai naujas plytų gamybos cehas, kuris dirbs ištisus metus ir gamins po 8 milijonus plytų kasmet.

Per paskutinius metus plytinės plėtimui bei naujai statybai išleista daugiau kaip 10 milijonų rublių. Žinoma, tai įmanoma tik socialisti-

nės santvarkos dėka.

Per šių metų gamybinį sezoną plytinė pagamins virš 3 milijonų plytų ir drenažo vamzdžių. Sutikdamas Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį, kolektyvas padirbėjo neblogai. Plytų formavimo pusmečio planas įvykdytas 110,6 proc., drenažo vamzdžių formavimo — 120 proc., o degimo — 152 proc. Viršyti koklių gamybos planai.

Drauge su augančia įmone auga ir dirbančiųjų kadrų. Ties patys žmonės, kurie per ilgus kapitalistinio jungo metus, užsidėję ant pečių brezentinius perpečius, stumdavo plytomis pakrautus karučius, neštuvais nešiodavo molį arba prakaituodavo kepinais saulės moliaduobėje, kastuvais ir laužtuvais laužydami idžiūvusio molio klodus, šiuo metu dirba motoristais, šaltkalviais, mechanikais, meistrais ir t. t. Štai buvęs paprastas kaimo kalvis Steponas Gavėnavičius dabar dirba mechaniku. Jis montuoja, prižiūri, tvarko sudėtingas mašinas, elektros jėgainę ir t. t. Bronius ir Juozas Petrylos, Bronius Dagys, bėgioję paskui karučius, dabar dirba motoristais — šaltkalviais.

Buvę paprasti darbininkai Kežutis, Matukas, Valčiūnas, Sapiega, Ponderis, Pakulis, Valaitis, Mičluda ir kiti dirba degikais, statikais, moto-

vežio mašinistais, ekskavatorininkais. Šie draugai visada įvykdo ir viršija išdirbio normas.

Sparčiais tempais gerėja dirbančiųjų buitinių sąlygos. Jeigu anksčiau čia stovėjo vienintelis šiaudastogis sargonamelis, kuriame ir gyveno tik sargas, tai šiuo metu erdviose mūrinuose namuose jau gyvena 25 šeimos. Daug viengūnių darbininkų gyvena bendrabutyje.

Įmonė turi klubą-skaityklą, dažnai demonstruojami kino filmai. Nerečiau vyksta saviveiklos vakarai. Čia pat veikianči parduotuvė aprūpina dirbančiuosius maisto produktais ir kitomis prekėmis.

Ramiais vasaros vakarais, kada nutyla motorų gausmas, gali pasiklausyti muzikos, sklandančios pro atdarus butų langus. Elektriniai radijo imtuvai yra beveik kiekviename bute. Elektra tiekama ne tik plytinės gyventojams, bet ir aplinkiniams kolūkiečiams, o tai anksčiau tebuvo svajonė.

Sutikdamas Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį, plytinės kolektyvas pilnas ryžto dirbti dar geriau, kelti darbo našumą, kovoti už gaminių kokybės gerinimą, savikainos sumažinimą, kuro, elektros energijos, medžiagų taupymą ir darbo kultūros kėlimą.

L. ZEMAITIS,
plytinės vedėjas

Dvidešimtmetį sutinkant

Kasmet vis daugiau ir daugiau agronomų, zootechnikų, inžinierių, mechanikų dirba respublikos kolūkiuose, tarybinuose ūkiuose ir MMS. Dabar Lietuvos žemės ūkyje dirba apie 11 tūkstančių specialistų. Jų skaičius per 20 Tarybų valdžios metų respublikoje padidėjo 18 kartų.

Didelį autoritetą ir pagarbą pel-

nė daugelis žemės ūkio specialistų. Jonavos rajono „Gintaro“ kolūkio agronomė Socialistinio Darbo Didvyrė S. Vitkauskaitė, Vilkių rajono Černiachovskio vardo kolūkio zootechnikė TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatė K. Jakentaitė ir kiti kaimo specialistai pagarsėjo toli už mūsų respublikos ribų.

Vis daugiau specialistų eina dirbti betarpiškai gamybon, vadovaudami laukininkystės brigadoms, gyvulių fermoms. Siekiame, kad artimiausiais metais kolūkių ir tarybinių ūkių fermoms ir brigadoms vadovautų vien agronomai, zootechnikai ir kiti specialistai.

Dabar dviejose aukštosios žemės ūkio mokyklose ir 36 žemės ūkio technikuose mokosi daugiau kaip 15 tūkstančių būsimų specialistų. Per septynmetį respublikoje numatoma paruošti dešimtis tūkstančių kvalifikuotų agronomų, zootechnikų, veterinarijos darbuotojų, mechanikų.

Melioratoriai dirba puikiai

Dar nė metų nepraėjo nuo to laiko, kai Puškino vardo kolūkyje pradėjo sausinio darbus Anykščių MMS mechanizatoriai, o jau Beržuonos upelio reguliavimas eina į pabaigą.

Iškasta apie 20 km griovio, išvalyta apie 40 ha trasos. Kolūkyje nusausta apie 250 ha pelkių, kur jau dabar galima įrengti kultūrinės plevas ir ganyklas. MMS mechanizatoriai Davidonis paruošė arimui apie 50 ha krūmuotų ir

akmenuotų pelkių, o traktorininkas Jonas Davidonis jas suarė. Dabar čia jau sėjamos žolės.

Puikių gamybinių rodiklių pasiekė griovių, šlaitų tvarkymo ir velėnavimo darbininkų brigados. Išlyginta, apvelėnuota bei išpinta tvorelė apie 15 km griovio šlaitų. Ypač gerai šiuose darbuose dirba Budreikos vadovaujama brigada.

Jau trečia diena 25

MMS darbininkai padeda Puškino vardo kolūkio kolūkiečiams nušienauti plevas. Kolūkinėje talkoje geriausiai dirba P. Mažvila, P. Budreika, V. Vanagas.

Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio garbei MMS darbininkai ir mechanizatoriai apvelėnuos dar apie 4 km griovio, suars apie 10 ha nusaustų pelkių.

Br. PILKAUSKAS
Puškino vardo kolūkio mechanikas

Kaimynai tikrina, kaip vykdomi

Yra ko pasimokyti

— Na, rodykit, ką gero ir gražaus turite savo ūkyje, — pasisveikinęs su fermos darbuotojais, tarė Panemunėlio tarybinio ūkio direktorius drg. Liepa.

Ne gėda kiaušinių kėms buvo svečius pakviesti į švartą, pagal naujausią projektą pastatytą kiaušidę. Tvarkingomis eilėmis išsiriškęs gardai, cementu išklotos grindys, o garduose kriaušės baltos kiaušės ir paršai. Prie paršavedžių kriaušės net po devynis, po vienuolika būsimų bekonų.

— Malonu žiūrėti į tokį puikų ūkį, — pastebėjo Rokiškio rajono žemės ūkio inspekcijos vyr. zootechnikė Z. Krasauskaitė ir tuoj pat priduria:

— Būtinai reikės prašyti, kad jūs mums parodotumėte kuiliukų.

— Kaip matot, draugai, mėsos bus. Nesigirdamas galiu drąsiai sakyti, kad mūsų kiaušinių augintojos duotą žodį ištesės iki Spalio švenčių, — kalba svečius lydintis „Lenino keliu“ kolūkio pirmininkas A. Slavenskas.

Iš tikrųjų malonu ir šeimnininkams, ir svečiams matyti kolūkio gyvulininkystės darbuotojų laimėjimus, jų sparčius žingsnius į priekį. Per pusę metų kolūkis 100 ha ūkio naudmenų pagaminęs net trisdešimt keturis su viršum centnerių mėsos ir 100 ha ariamos 25,3 centnerius kiaušienos.

— Tokiais tempais dirbdami, jūs greit ne tik įvykdysite, bet ir žymiai viršysite savo išpareigojimus, — pastebėjo Rokiškio rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Stankus.

Pabuvoję kiaušidėje, gerą pusvalandį pasikalbėję su kiaušinių augintojomis, svečiai, pirmininko A. Slavensko kviečiami, nuvyko apžiūrėti veršelių.

— Pulki jūsų veršėdė. Kiek kolūkiui kainavo? — teiraujasi „Gegužės Pirmosios“ kolūkio pirmininkas drg. Milaševičius.

„Lenino keliu“ kolūkio pirmininkas pasakoja, kad šis, vienas iš naujausių visuomeninių pastatų, kolūkiui kainavo žymiai pigiau, negu statant iš plytų. Molis vietoje, transporto pakankamai.

Svečiai priėjo vieningos išvados, kad būtina ir pas juos pradėti statybą iš vietinių medžiagų, vartojant molį, pliuvenų

betoną, pritaikant naujausius, pigius statybos metodus.

Bene daugiausia svečius džiugino „Lenino keliu“ kolūkio didžiuliai statybų užmojai. Mokykla, kultūros namai, nuosava valgykla, sparčiai auganti gyvenvietė bylotė byloja apie kolūkio milijonieriaus žavias ateities perspektyvas, apie galimybes ir toliau augti, kilti, stiprėti.

Žinoma, reiklūs ir pastabai svečių akis neaplenkė ir trūkumų, kuriuos jie pastebėjo kolūkyje. Visų pirma tai liečia veršelių auginimą. Rokiškėnų nuomone, veršeliai augtų ir stiprėtų žymiai geriau, jei kolūkis negallėtų pieno, duotų daugiau sėmenų. O juk auginant ir prižiūrint veršelius, negalima apsiriboti vien žaliu pašaru, kaip kad iki šiol daroma „Lenino keliu“ kolūkyje. Teisinga svečių pastaba ir dėl to, kad veršeliai neatskiriama nuo telyčių, o taip pat nelaikomi aptvaruose, lauke.

— Na, o išpareigojimus pagal savo galimybes ir resursus galėsite prisiminti žymiai didesnius, — draugiškai pastebėjo drg. Stankus.

— Tiesiogai, draugai. Turėsime šitą galvoje, ir jūsų pastabos mums žymiai padės tvarkant visuomeninį ūkį, išgyvendinant pasitalkančias klaidas ir trūkumus, — pritaria kolūkio vadovas A. Slavenskas.

— Gerą, oi, gerą kaimyną turi, — tapnodamas drg. Milaševičiui per petį, kalba tarybinio ūkio direktorius drg. Liepa. Mokyklis ir sek jo pavyzdžiu.

— Būtinai, būtinai. Nors mes su „Lenino keliu“ kolūkiu ir lenkyniaujam, bet, manau, draugas Slavenskas nepavydės, kad jų pavyzdžiu mes paseksime, — kalba „Gegužės Pirmosios“ kolūkio pirmininkas drg. Milaševičius.

Jau buvo vidurdienis, kai rokiškėnai, aptarę patikrinimo rezultatus, pasidalinę išpuodžiais, skaniai papietavę naujoje kolūkio valgykloje, atsisveikino su šeimnininkais ir išvyko pas žalgirėčius.

Vos įvažiavus į „Žalgirio“ kolūkio ribas, svečius pasitiko aukšti, vėjuje linguojantys rugiai, vešlių kukurūzų laukas.

— Matyt iš karto, kad ir čia gero šeimnininko esama, — žvelgdami pro „Volgos“ langus, kalbasi tarpusavyje svečiai.

Prie naujos kontoros durų svečius pasitiko visa kolūkio valdyba, agronomas, brigadininkai, zootechnikas, na, ir, žinoma, pats kolūkio vadovas drg. Žilmaras. Svečiams įdomu viskas, tad nenuostabu, jei jų žvilgsniai nukrypsta į sienas, ant kurių kabo ne tik sienlakraštis ir darbadienų apskaitos lentelės, bet ir skoningai, dailiai sutvarkyta valždinė agitacija, pasakojanti apie kolūkio ekonomikos kilmą, apie septynmetį, apie brigadų ir atskirų kolūkiečių išpareigojimus bei jų vykdymą.

— Pasimokėm iš jūsų, ir dabar pas mus rodiškių lentos, diagramos ne kiek neblogesnės už rokiškėnų, — juokdamasis kalba kolūkio pirmininkas drg. Žilmaras.

Iš kontoros keliuku važiuojame į kiaušinių fermą. Aplinkui kvepia dobilais, nuo sodybų atplaukia malonus liepų žiedų kvapas. Toliau matosi ant žalginių sukrasti raudonieji dobilukai. Praeis diena, kita, ir kvapleji dobilai užpildys kolūkio klojimus ir daržines. Svečiai domisi, kaip vyksta šienavimas, kiek turi šienaujamų plevų kolūkis.

— Vėlokai pradėjote šienauti, — pastebėjo delegacijos vadovas drg. Stankus.

— Ar ne vėčiau dabar šieną plauti silosui? Būtų ir pašaro, ir žymiai praktiškiau išėltų.

Draugas Žilmaras sutinka su svečių nuomone. Juk silosas daug naudingiau gaminti, o šienauti dar ir lietus trukdo.

Slauras keliukas mus atveda į didžiulį, mėlynomis galvutėmis pasidabinusį linų lauką.

— Čia būtinai stabtelėjime, — pasiūlo kažkas iš rokiškėnų.

— Ot, čia tai linai, tai derlius! — su pavydu žvelgdamas į šešiolikos hektarų lauką, sušuko Panemunėlio tarybinio ūkio direktorius drg. Liepa.

Ir iš tiesų, žiūri ir negali atsistebėti banguojančiais žallais, pradedančiais gelsti linais. Praėjusiais metais žalgiriečiai už linus gavo nemažą pajamą, bet šiemet jos bus trigubai didesnės.

— Kaip jūs išauginat tokių gražių ir švartų linų derlių? — teiraujasi svečiai.

— Negallėjome trąšų, stengėmės dar iš rudens gerai žemę įdirbti, štai

ir rezultatai, — pasakoja kolūkio agronomas Zukas. — O piktžolės išnaikiname chemikalais.

Kiekvienas iš svečių atminimui išsirauna iš lauko po gniūžtę pačių didžiausių linų, o „Gegužės Pirmosios“ kolūkio pirmininkas drg. Milaševičius išsirauna net dvi gniūžtes:

— Parvešiu savo linininkams ir parodysiu, kokie turi būti kolūkio linai.

Kiaušinių fermoje mus pasitiko dvi jaunosios šerėjos: Laima Radzevičiūtė ir Janė Petravičiūtė.

Tarp merginų ir vyr. zootechnikės drg. Z. Krasauskaitės užsimezga gyvas pokalbis. Merginos dirba neseniai, bet tvarkosi su kiaušėmis ne kiek neblogiau už senas šerėkes. Jų prižiūrimos kiaušės į parą priauga po 600—700 gr.

Svečiai stebisi jaukiu nedideliu fermos darbuotojų poilsio kambariu. Čia ir radijas, ir nauji laikraščiai bei žurnalai, etažerė knygų. Poilsio valandėlėmis čia susirenka kiaušinių pasiklausyti radijo, paskaityti laikraščių, pažaisiti šaškėmis.

— Jauku ir malonu. Iš karto matosi, kad pas jus rūpinamasi darbo žmogumi, — kalba rokiškėnai. — Pas mus to

dar nėra, bet būtinai paseksime jūsų pavyzdžiu.

Daug gero ir pamokančio svečiai pamatė pas geriausią rajono veršininę Marytę Ilčiukaitę. Čia buliukai ir telyčios lyg nulieti.

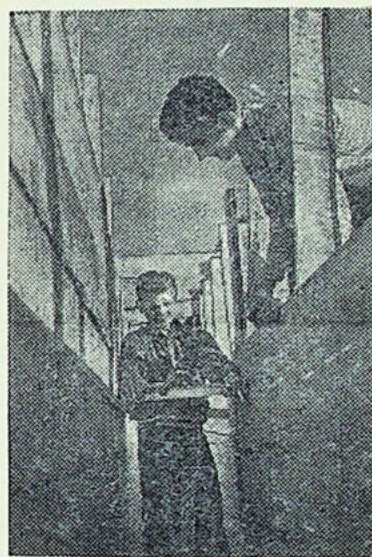
— Štai kur galima Slavenskiui pasimokyti, kaip auginti ir prižiūrėti veršelius, — kalba drg. Stankus.

Na, žinoma, teko iš svečių lūpų išgirsti ir vertingų kritinių pastabų. Veršeliai šeriami žaliu pašaru, o jei šerti šienų retkarčiais, jie atrodytų žymiai gražesni. Vyr. zootechnikė drg. Z. Krasauskaitė pastebi, kad kolūkis tokias geras, darbščias veršelių augintojas turėtų skatinti, skirti daugiau premijų.

„Už talką“ kolūkyje svečiai apžiūrėjo visuo-

meninius pastatus, telavosi, kaip jie prie tvartų stato ir įrengia didžiules mėšlides. Labai patenkinti liko apsilankę kiaušinių lauko stovykloje.

Saulė buvo gerokai pakrypusi vakarop, kai draugai rokiškėnai iš įvairių kolūkių sugrįžo į Anykščius. Kartu su šeimnininkais svečiai aptarė, kaip Anykščių rajone kovoja už socialistinių išpareigojimų įvykdymą, išskėlė trūkumus ir klaidas, davė eilę naudingų pasiūlymų, sveikintųjų naujovių. Draugystė ir bendradarbiavimas tarp dviejų kaimyninių rajonų žemdirbių dar labiau sutvirtėjo ir, be abejo, padės abiem rajonams sėkmingiau kovoti už prisilmtų socialistinių išpareigojimų įvykdymą. Z. Mikšys

Prieš mėnesį į Kretingos rajono „Jaunosios gvardijos“ kolūkį atvyko gausus būrys Kauno politechnikos instituto studentų. Jie nutarė padėti kolūkiui pastatyti kultūros namus.

Nuotrauka: statybos fakulteto pirmo kurso studentai Romas Kupstas ir Edvardas Dzigas ruošia pamatų klojinius. M. Baranausko nuotr.

ISIPAREIGOJIMAI PER MAŽI

„Pažangos“ kolūkyje rokiškėnams, tikrinantiems socialistinius išpareigojimus, patiko dirbtinis paršelių apšildymas elektrolempomis.

— To pas mus nėra, — prisipažino svečiai.

Jie nutarė artimiausiu metu pritaikyti šią gerą priemonę savo rajono kolūkiuose.

Bet daug pastebėjo mūsų svečiai ir trūkumų pas pažangiečius.

Mažas karvių pieningumas, nesirūpinama karvių bandos gerinimu, kiaušienos gamyba.

Kai svečiai lankėsi ganyklose, tuojau pamatė, kad kolūkyje daug senų karvių. Nors yra ir jaunų karvių, bet, kaip Rokiškio rajono veterinarijos vyr. gydytojas drg. Šimas pastebėjo, iš tokių karvių daug pieno nėra ko tikėtis, nes iš mažens jos blogai laikomos. Pirmaujančio Rokiškio rajono pirmininkas Muralis pastebėjo, kad neracionaliai naudojamos ganyklos. Karvės rišamos seradėlėje. Ganyk-

la gera, bet neproduktyviai išnaudojama.

Karvėms daug užleidžiama naujos žolės ir ją jos sumina. Svečiai patarė karvėms plauti ir šerti seradėlę. Kad mažas karvių pieningumas, rodo rezultatai. Vidutiniškai į dieną iš karvės primelžiama tik 8,2 kg pieno, o per pusmetį primelžta po 1026 kg. Rokiškėnai patarė keisti bandą, nes taip karvių pieningumas dar labiau mažės. Nesimato kolūkyje karvių bandai plėsti ir ateities perspektyvų.

Kitokį valzdą rokiškėnai pamatė „Svyturio“ kolūkyje.

— Jo nesulyginsi su „Pažangos“ kolūkiu, — kalbėjo jie.

Labai patiko svečiams apvali kiaušidė.

Slame kolūkyje svečiai tikrai rado daug iš ko pasimokyti. Didelis dėmesys skiriamas karvių bandos gerinimui. Jau dabar yra sukerpta 50 telyčių. Be to, gražiai atrodo ir jaunos telyčaitės. Telyčios yra laikomos aptvaruose, Rokiškio rajono kolūkiuose tas mažai praktikuojama.

O štai dėl dirbtinio karvių apšildymo svečiai priekalstavo:

— Čia mes jus tai tikrai pralensime, — kalbėjo rokiškėnai.

Labiausiai svečiai domėjosi „Svyturio“ kolūkio linais. Praėjusiais metais kiekvienas hektaras čia davė net po 15.500 rublių pajamų, tuo tarpu Rokiškio rajono geriausiame kolūkyje pernai gauta tik po 5.000 rublių pajamų iš hektaro.

Daug gero rokiškėnai pamatė ir „Draugystės“ kolūkyje. Ypač svečiams patiko karvės ir veršeliai. Kai fermos vedėjas drg. Taranda papasakojo, kad bando yra nemažai karvių, kurios duoda į dieną po 25—27 litrus pieno, o viena net 33 litrus, svečiai pasakė:

— Tokių karvių mes dar neturim. Bet turėsime!

Patiko svečiams kolūkio vasarą bei linai.

Svečiai pastebėjo, kad tokie kolūkiai, kaip „Svyturys“ ir „Draugystė“, prisilima per mažus išpareigojimus.

J. PAJARKAS

Įsipareigojimai

Vertingos kaimynų pastabos

Su grupe rokiškėnų apsilankėme „Vienybės“ ir K. Staro vardo kolūkiuose. Kaimynai atvažiuavo patikrinti, kaip vykdomi socialistiniai įsipareigojimai.

Daugiausia svečiai domėjosi gyvulininkyste, fermų darbu.

Apžiūrėjus pirmos brigados ganomas aptvaruose karves, svečiai paklausė:

— Įvykdysit pieno gamybos įsipareigojimus? Mus lydėjęs kolūkio pirmininko pavaduotojas drg. Budginas nedrąsiai prasišarė:

— Nelabai.

— Pilnai galėtumėt, tik štai kai ką negerai darot, — sako Rokiškio rajono Zdanovo vardo kolūkio pirmininkas drg. Vitkevičius.

Svečiai pastebė, kad negerai, jog karves girdo tik du kartus. Gnant aptvaruose, labai lengva įrengti automatinę girdyklą, ir rokiškėnai patarė, kaip tai padaryti.

Vidutiniškai iš karvės šiuo metu primelžiama 8 litrai pieno.

— Mažai, — sako svečiai. — O mažai todėl, kad ganykla nekokybiška. Zolė aukšta, karvės bėgioja iš vieno aptvaro galo į kitą, viską sumina. Reikėtų, kad ir aptvare būtų vienas žmogus, kuris gyvulius prižiūrėtų.

Važiuojame pro pirmos brigados kukurūzus. Prie didžiulio lauko svečiai sustoja.

— Ot, čia tai bus ir pieno, ir mėsos, — gėrisi rokiškėnai tikrai gražiais, vešliais kukurūzais.

„Vienybės“ kolūkyje gerai organizuotas durpių kompostavimas. Slam darbai yra skirti specialūs žmonės. Komposto gamyba vyksta ištisus metus. Už tai į kurį lauką be pasisuksti, kur

žvilgsnį benukreipsi, visur pasėliai lyg mūras stovi. Rugiai, miežiai ir kitos kultūros žada tikrai didelį derlių.

Išsikalbame apie paukščius.

— Klek laikot vištų?

— 450 baltųjų velslės, — atsako drg. Budginas. — Nuostolinga, — dar pridūrė jis.

— O jūs laikykite pusantro tūkstančio, ir nebus nuostolinga, — pataria svečiai, „Už talką“ kolūkio pirmininkas drg. Jaglauskas.

— O kiek gi, kaimynai, laikot?

Čia draugas Jaglauskas patenka į keblią padėtį. Pasirodo, kad „Už talką“ kolūkyje irgi panašiai padėtis, o klausinio savikaina vos ne pusantro rublio.

— Taip, kad ir jums, ir mums šiuo atžvilgiu reikia pasitempti, — padaro išvadą drg. Vitkevičius.

Aprodė vienybiečiai savo kiaučių fermas. Vienoje kiaučių tikrai nebūlogai atrodo, už ką svečiai pagyrė. Apžiūrint pašarų virtuvę, teko išvysti gerą naujovę. Didžiuliai šutintuvai šildomi ne malkomis, bet gazoliu. Jei anksčiau per dieną abiejose fermose buvo sudeginama 3 metrų malkų, o žiemą dar daugiau, tai dabar su naudojama 10 litrų gazolio. O svarbiausia, koks patogumas šėrėjoms. Malkos į fermą kartais atvežamos žalios, smilksta, nedega, o dabar pasukai rankenėlę, ir ugnies kiek nori.

— Mes būtinai taip padarysim, — sako Zdanovo vardo kolūkio pirmininkas drg. Vitkevičius ir bloknote padaro brėžinėli.

Atvažiuojam į K. Staro vardo kolūkį. Svečius pasitinka partinės organizacijos sekretorius drg. Paškauskas. Jis papasa-

koja apie partinės organizacijos veiklą. Kolūkyje yra 26 komunistai, visi dirba gamyboje. Išsikalbama apie jaunų kadrų ugdymą. Stariečiai turi kuo pasigirti. Keletas komjaunuolių, dirbusių raštinėse ir kitur, išėjo dirbti į kiaučių fermą.

Į kurlą kolūkio brigadą benuvažiuos, ant kiekvienos kryžkelės ir šiaip pakelėse stovi išmargintos lentos. Kas gi jose parašyta?

„Trečioji brigada įsipareigojo šiais metais gauti po 17 centnerių grūdų iš kiekvieno hektaro“, — skaitome užrašą. Žvilgtelėjus į čia pat žaliuojančius pasėlius, iškart gali pasakyti: taip, įsipareigojimas bus įvykdytas!

Rokiškėnai apžiūri statomus molio pastatus, apvaikšto pasėlius ir, spausdami dešinę, sako:

— Gerai, kaimynai. Lenktyniaukim toliau. Kviečiam pas mus į svečius atvažiuoti.

C. Bytautas

Kaupiamosioms kultūroms — rūpestingą priežiūrą

Respublikos mokslinio tyrimo įstaigų patyrimas parodė, kad aukštą derlių galima gauti tik tuo atveju, kada greta kukurūzų pasėlių akėjimo bei cheminių kovos priemonių su piktžolėmis atliekamas jų tarpueilių purenimas ne mažiau kaip du kartus. Žemdirbystės mokslinio tyrimo institute Dotnuvoje nustatyta, kad kiekvienas kukurūzų tarpueilių purenimas didina žalosios masės derlių 50 cent iš 1 ha. Purenimo įtaka kukurūzų derliui pasireiškia ne tik piktžolių sunaikinimu tarpueiliuose, bet ir pagerinimu dirvoje vandens bei oro režimo. Mažai purentoje dirvoje kukurūzai sausą vasarą kenčia nuo drėgmės trūkumo ariamame sluoksnyje bei podirvyje, o esant lietingai vasarai — nuo oro trūkumo dirvoje. Ypatinai šiais metais kukurūzų tarpueilių purenimas labai reikalingas, nes dažnai praeinančios lietus labai suplaka dirvos paviršių, sudaro plutelę, pro kurią į dirvą nepatenka oras, ir kukurūzai gelsta.

Šiuo metu kolūkiuose kukurūzai išpurenti po 1—2 kartus. Tačiau to mažai, reikia nepavėluoti su paskutiniu purenimu, kuris atliekamas prieš kukurūzams uždengiant vagas. Purenama sekliu, 5—6 cm gyliu, kad nebūtų paželstos kukurūzų šaknys, kurios skleidžiasi viršutiniame dirvos sluoksnyje.

Nėvėlu dar silpniau atrodančius kukurūzus patrešti papildomai. Tokiam patrešimui geriausiai tinka mineralinės trąšos, o taip pat srutos.

Nemažesnę dėmesį reikia skirti bulvių pasėlių priežiūrai. Patyrimas rodo, kad aukšti derliai ir švarūs nuo piktžolių

bulvių pasėliai esti tuo atveju, kada bulvės iki sudygimo ir joms sudygus akėjamos 3—4 kartus, vėliau purenamos ir kaupiamos 2—3 kartus. Klek kartų bulves kaupti ir klek purenti, priklauso nuo meteorologinių sąlygų ir nuo dirvos mechaninės sudėties. Lietingais metais lengvose dirvose naudinga bulves sekliai kaupti. Tuo tarpu sausais metais užtenka tik purenti tarpueilius. Sunkesnėse dirvose tiek sausais, tiek ir lietingais metais bulves reikia kaupti, kadangi čia gresia pavojus išmirti. Paskutinį kartą kaupiama giliai, vagos daromos smailios, kad geriau nutekėtų vanduo.

Rūpestingai bulves prižiūri „Anykščių šilelio“ ir „Draugystės“ kolūkių žemdirbiai. Šiuose kolūkiuose bulvės buvo 3—4 kartus nuakėtos, todėl piktžolių visiskai nematyti. Dabartiniu metu jos pradėtos kaupti antrą kartą, o kai kurie plotai net trečią kartą. Piktžolėčių bulvių pasėlių matyti „Bolševiko“ ir „Tarybinio artojo“ kolūkių laukuose. Dalinai pataisyti tokių piktžolėčių pasėlių padėtį dar galima. Reikia tuojau pat išpurenti purentuvalis tarpueilius, o prieš bulvienojams uždengiant vagas, apkaupiti.

Svarbiausi cukrinių ir pašarinių runkelių priežiūros darbai po išretinimo yra papildomas patrešimas azotinėmis trąšomis arba srutomis ir dažnas tarpueilių purenimas. Bandymais nustatyta, kad cukrinius ir pašarinius runkelius apsimoka purenti 4—5 kartus.

J. MIKALAJONAS

Elmininkų bandymų stoties mokslinis bendradarbis

PRIE MELSVO EŽERO BANGŲ...

— Sveikas, Petrai!
— Labas, Broniau. Į generalinę repeticiją? Vykstam drauge, — į traktorininko Valečkos pasveikinimą atsakė Juodviršis.

Ties posūkiu, žvilgtelėję į rodyklę su užrašų „Į Jaunimo šventę“, abu mechanizatoriai dar smarkiau paspaudė dviračių pedalus.

Aštuntą valandą vakaro, kai Viesintų ežero bangelėmis nuskriejo trimis garsais, skelblantieji Jaunimo šventės pradžią, Petras Valečka, Bronius Juodviršis, Marytė Jonelytė ir kiti šokių ratello nariai, apsirengę tautiniais drabužiais, jau stovėjo pasiruošę...

...Į viršų kyla festivalinė vėliava.

Susirinkusius į Tarybų Lietuvos dvidešimtmečiui skirtą Jaunimo šventę kolūkiečius ir svečius sveikina kolūkio

pirmininkas, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas Vladas Stašys. Jis kalba apie didžiulius paktimus, Tarybų valdžios metais įvykčius kolūkiniam kaime. Metai iš metų stiprėja ir „Draugystės keliu“ kolūkis. Antrąsias septynmečio metais kolūkis įsipareigojo iš kiekvieno grūdinių kultūrų hektaro gauti 12,1 cent derlių, kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų pagaminti po 44 cent mėsos, tame skaičiuje 100 ha arimų po 56 cent kiaušienos. Tai kelis kartus daugiau, negu buvo gaminama 1956 metais. Pirmojo pusmečio darbo rezultatai rodo, kad įsipareigojimai vykdomi sėkmingai.

Kalbant apie laimėjimus, negalima nepaminti šaunaus kolūkio jaunimo, — kalba drg. Stašys. — Jo darbščios rankos ir karštos širdys

nugali visus sunkumus. Julė Lapeikytė, Vytautas Sinkūnas, Genė Jonelytė ir kiti jaunėli kolūkiečiai (viso 11 žmonių) apdovanojami LLKS Anykščių rajono komiteto Pagyrimo raštais.

Į alkštę, šventiškai pasipuošę, išbėga jaunėli kolūkiečiai, gimę 1940 metais. Vienmečiai su Tarybų Lietuva. Jie skanduoja šūkį „Mūsų brangiajai šalelei Tarybų Lietuvai dvidešimt metų“.

Į ką gi šventės dalyviai taip sužibę? Mat, į estradą išėjo didelėmis žirkėmis nešinas Palangos Juzė ir Molio Motiejus. Palangos Juzė pasakoja daug keliavęs, tačiau šaunesnio jaunimo, kaip „Draugystės keliu“ kolūkyje, niekur neradęs. Yra, žinoma, ir apsilaidėję. Jis ir atvykęs pašukuoti prieš plauką tinginius, nukarpyti pletkininkams liežuvis, išprausti murzlius.

Kur buvus, kur nebuvęs, prisistatė ir meška. Ne viena — su alučio bačka. Svečius ji pavaišino putotu miežiniu alučiu.

Palangos Juzė kviečia pasirodyti svečius — „Surdegio“ kolūkio kaimo kapelą. Šauni kapela! Kai trenkė vestuvinių

maršą, ne vienas pagyvenęs kolūketis prisiminė jaunystę, kada vestuvėse plyšavo išklerusi armonikėlė. ... Maršą seka polka, valsas. Vėjo nešami kapelos akordai nusirito į kitą Viesintų ežero pusę.

Nenusileisti jauniesiems — taip nusprendė antros brigados senieji kolūkiečiai. Jų šokių ratelis Jaunimo šventės metu šauniai sušoko „Kadrilį“ ir keletą kitų senovinių šokių. Petras Brazys, Jonas Meldajakis, Ananas Repčys ir kiti senieji kolūkiečiai — saviveiklininkai už gerą pasirodymą gavo vertingą dovaną.

Karštomis katutėmis šventės dalyviai apdovanojo jaunuosius saviveiklininkus, pašokusius „Landutę“, „Suktinį“ ir kitus liaudies šokus.

Bene įdomiausia šventės dalis buvo karnavalas, dabarties ir praeities vaizdai.

Šventės pabaigoje — atrakcionai, šokiai ir žaidimai.

— Pasilinksminę su dar didesne energija stokime prie darbo, — pasakė, uždarydamas Jaunimo šventę, kolūkio pirmininkas Vladas Stašys.

K. BARTKEVIČIUS

Liaudies teatras —

į dvidešimtmečio šventę

Prieš tris dienas dar viena džiugi naujiena pasiekė Anykščių miesto saviveiklininkus: Anykščių Liaudies teatro kolektyvas iškovojo teisę dalyvauti Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio iškilmėse Vilniuje. Liepos 21—22 d. d. jaunas, sparčiai augantis anykščių saviveiklininkų teatras Lietuvos TSR Akademinio dramos teatro scenoje pasirodys su savo naujausiuoju pasta-

tymu — A. Vienašos Zukausko pjesė „Prieblandoje“.

M. ZENENAS

Geriausieji kolūkiečiai — garbės svečiai

Be saviveiklininkų į 1960 metų Jubiliejinę respublikinę Dainų šventę vyks ir garbės svečiai, savo našiu, pasiaukojamam darbu pasiekę geriausių rezultatų jaunųjų kolūkiečių socialistiniame lenktyniavime. Tai dešimt geriausių rajono kolūkinio kaimo jaunųjų ir merginų — melžėjų, kiaučių augintojų, mechanizatorių. Jų tarpe „Lenino keliu“ kolūkio karvių melžė-

ja Milda Sukytė, K. Staro vardo kolūkio kiaučių šėrėja Irena Tamašauskaitė, geriausia rajono veršelių auginėja Marytė Ilčiukaitė ir kt. Rajono komjaunimo-jaunimo delegacija applančios sostinės istorinės-revoliucinės vietos, dalyvaus dvidešimtmečio iškilmėse, draugystės vakarų metu susitiks su kitų respublikos rajonų delegacijomis.

Z. Mikšys

Savaitės IVYKIAI

Tarybiniai žmonės smerkia naują JAV provokaciją* Kubos liaudis ne vieniša* Italijos liaudis kovoja prieš fašizmą

Liepos 11 d. Tarybų Sąjungos vyriausybė pasiuntė JAV, Anglijos ir Norvegijos vyriausybėms protesto notas ryšium su tuo, kad Amerikos karo lėktuvas vėl grubiai pažeidė mūsų šalies oro erdvę. Amerikos žvalgybinis lėktuvas išskrido iš Amerikos karinės bazės, esančios Anglijos teritorijoje, ir turėjo nusikristi palei Tarybų Sąjungos šlaurės slėną, vykdydamas šnipinėjimo užduotį, o po to — grįžti į Angliją. Amerikos lėktuvas turėjo nurodymą reikalui esant nusileisti Norvegijos aerodromuose.

Amerikos lėktuvas, „RB-47“ tipo žvalgybinis bombonešis, pažeidęs TSRS valstybinę sieną, buvo numuštas į rytus

nuo Sventosios Nosies iškyšulio, kai jis skrido Archangelsko miesto kryptimi.

„Provokacinis Amerikos karo lėktuvas „RB-47“ skridimas rodo, kad prezidento Eisenhowerio gegužės mėnesį Paryžiuje duoti užtikrinimai, jog šnipinėjimo skridimai į Tarybų Sąjungą nutraukti, neverti nė surūdijusio skatikio“, — pareiškė drg. N. Chruščiovas liepos 12 d. Kremliuje įvykusioje spaudos konferencijoje. Toliau savo pareiškime drg. N. Chruščiovas pažymėjo negarbingą Anglijos vyriausybės, kuri tiesiogiai dalyvavo agresyviuose JAV aktuose prieš Tarybų Sąjungą, valdmenį, ir neprotingą, pavojingą

norvegų tautai Norvegijos vyriausybės poziciją.

Taikingoji pasaulio visuomenė pasipiktinusi sutiko žinią apie naują JAV provokaciją. Lenkijos laikraštis „Tribuna Liudu“ rašo: „JAV vykdo sąmoningų provokacijų politiką“. „JAV vyriausybė neturi jokios teisės žaisti pasaulio likimu“, — sakoma kituo-

se Lenkijos laikraščiuose.

Ypač didelį nerimą ir pasipiktinimą nauja JAV provokacija sukėlė Anglijoje. Laikraštis „Daily Herald“ rimtai kaltina savo vyriausybę, kuri talkininkauja Amerikos valdantiejiems sluoksniams, atiduodama jų žinion Anglijos bazes.

Rūsčiai smerkia Amerikos imperialistų agresyviuosius veiksmus tarybinė liaudis. Visoje šalyje vyksta protesto mitingai, kuriuose darbo žmonės ryžtingai pareiškia, jog karo kurstytojams nepavyks įbauginti tarybinės liaudies: Tarybų Sąjunga turi pakankamai jėgų duoti tinkamą atkirtį bet kuriam agresoriui.

Nuo pat pirmųjų Kubos revoliucijos pergales dienų JAV imperia-

listai visomis priemonėmis — šmeižtu, grasinimais, ekonominiu spaudimu — stengiasi pasmaugti jauną respubliką, nepaklususią jų diktatui. Siekdamos „išaldyti“ daugiau kaip 800 tūkstančių tonų paruošto išsiųsti cukraus, kuris yra pagrindinis respublikos valiutos šaltinis, JAV senatas priėmė įstatymą nutraukti cukraus įvežimą iš Kubos. Šį įstatymą kubiečiai laiko tiesiogine ekonomine diversija. Amerikos ir Anglijos naftos monopolijos atsisako tarptautiniuose aeroporuose aprūpinti Kubos lėktuvus degalais. Labiausiai karingi Amerikos kongresmenai atvirai kalba apie tiesioginį jėgos panaudojimą prieš Kubą.

Susidaro padėtis, kuri dėl agresyvių JAV veiksmų prieš Kubos respubliką kelia grėsmę visam pasauliui taikai ir saugumui. Kubos vyriausybė buvo priversta kreiptis į SNO Saugumo Tarybą.

Kovoje už savo valstybės suverenitetą Kubos patriotai susilaukia visų šalių darbo žmonių pritarimo ir paramos. Apie savo solidarumą su Kuba pareiškė meksikiečių tauta, imperalistų mėginimus pasmerkę Venesuelos liaudis.

Kubiečių tautai, kovojančiai už savo nepriklausomybę, tiesia pagalbos ranką ir Tarybų Sąjunga. „Socialistinės valstybės ir visos tautos, kurios laikosi taikos pozicijų, parems kubiečių tautą bei jos teisingą kovą, ir niekam nepavyks pavergti Kubos liaudies“, — pasakė drg. Chruščiovas visos Rusijos mokytojų suvažiavime. Jo žodžiais, kad „reikalui esant, tarybiniai artileristai gali savo raketų ugnimi paremti kubiečių tautą, jeigu Pentagono agresyviosios jėgos išdrįs pradėti intervenciją prieš Kubą“, — buvo sutikti su didžiuliu dėmesiu visame pasaulyje.

Tarybinės valstybės vadovo pareiškimas, rodantis, kad mažųjų šalių tautos nėra vienišos savo kovoje už ekonominę ir politinę laisvę, Kuboje buvo sutiktas su dideliu džiaugsmu.

Kibirai iš plastmasės

Vakarų Vokietijoje gaminami kibirai iš plastmasės — polietileno. Jie labai lengvi. Penki kibirai po penkis litrus sveria vos vieną kilogramą. Nors jų slenelės tesiekia pusant-

deliu džiaugsmu. Socialistinių šalių solidarumas kubiečių tautai reiškia ne tik moralinę ir ekonominę pagalbą, bet ir užtikrina paramą ginant savo respublikos nepriklausomybę.

Italijoje stiprėja fašistinės reakcijos veikla, kurią remia ir valdžios atstovai. Čia pakėlė galvas nepribaigti fašistiniai išgamos, kuriuos globoja Fernando Tambronio vyriausybė. Susibūrę partijoje, kuri pasivadino „Italijos socialiniu judėjimu“, jie atvirai pareiškia, kad yra fašizmo šalininkai, ir siekia paimti politinę valdžią.

Italijos liaudies masės piktnasi fašistinės reakcijos veikla. Tik genujiečių demonstrantų, kurie nepabūgo nei lazdu, nei granatų su ašarinių dujomis, atakalumo dėka, nebuvo leista įvykti „Italijos socialinio judėjimo“ fašistinės partijos suvažiavimui.

Tačiau fašistams padėti paskubėjo Tambronio vyriausybė. Jos pareidymu visuose Italijos miestuose imtasi specialių priemonių antifašistiniams gyventojų veiksmams slopinti. Dideliame Redžo-Emilijos pramonės mieste policija ėmė šaudyti į antifašistus iš automatų: trys žmonės buvo užmušti ir daug sužeista. Palermo mieste įsisiautėję policininkai sužeidė daugiau kaip 120 žmonių ir suėmė 360. Neapsieita be aukų ir Italijos sostinėje — Romoje, kur policija išvaikė daugelio tūkstančių patriotų demonstraciją.

Į šiuos kruvinus susidorojimus Italijos darbininkų klasė atsakė liaudies demonstracijomis ir bendranacionaliniu visuotiniu streiku. Visuotiniai pramonės įmonių ir transporto darbo žmonių streikai įvyko Romoje, Feraroje, Ravenoje, Livorne ir kituose Italijos miestuose. Pažangiųjų jėgų, Italijos Komunistų partijos raginimu liaudis telkia jėgas tolesnei kovai prieš fašistinę reakciją ir jos sąjungą su Italijos vyriausybe. Galingas anti-fašistinis judėjimas šalyje stiprėja.

Konkursui

Vos tik sukaukia gamyklos sirena, skelbdama darbo pradžią, paruoštas molis nenutrūksta srove transporteriu pradeda plaukti į presą. O iš preso taip pat be perstojo slenka jau suformuoto molio juosta, kurią plytų plaustymo pusautomatis tiksliai plausto plytomis, kurias Aldona Dervinytė ir Liucija Padribonytė vos spėja pakrauti ant pakelėjo padėčių rėmelių.

Greitai prabėga dar keliolika sekundžių, ir pagaminta jau 112 plytų.

Jaunas keleristas Kostas Andrikonis, dirbantis ant posūkio, greitai pastumia vagonėlį po pakelėju, ir vagonėlis palengvėle užrieda ant elektrovezio.

Apsukrus vaikino Alglo Trumpio (žūr. nuotr.), valdomas elektrovezis pajuda su plytomis ir važiuoja į džiovyklas.

Prabėga 3—4 minutės, ir vėl du vagonėliai suformuotų plytų atsideria džiovyklose.

— Klek šlandien, draugai, duosim žaigų plytų? — kreipiasi pamainos meistras Povilas Gražys į pamainos šaltkalvį Petrą Sedukį.

— Trisdešimt tūkstančių tikrai bus. Iki pie-

tų pagaminom virš šešiolikos, — patenkintas atsako senukas.

— Nebijokit, meistre, neužlips pirmoji pamaina ant kulnų, — užtikrina monteris Vytautas Pilka.

Povilas Gražys kažką pasišyrimo užrašų knygtėje. Nosinė nusišluosto prakaituotą veidą ir patenkintas apžvelgia dirbančiuosius.

Jo žvilgsnį pamainos darbininkai labai gerai

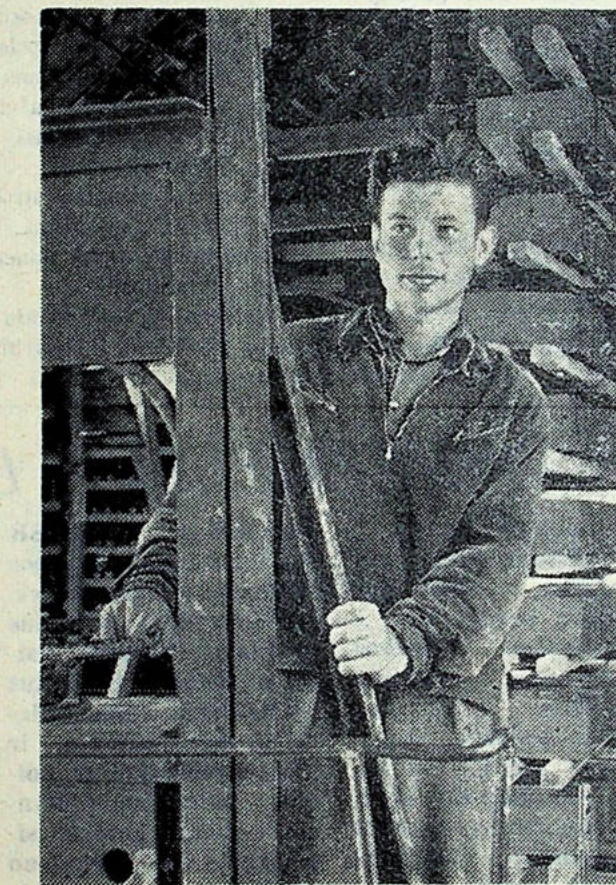
KAI DARBĄ PAMILSTA ŠIRDIS...

supranta. Jie žino, kad Povilas dabar galvoja apie viso kolektyvo prisilmtų išipareigojimų įvykdymą ir viršijimą.

650 tūkstančių... 50.000 daugiau, negu norma. Iš karto šis skaičius visiems atrodė labai jau didelis. Bet dabar, kada suformuojama per pamainą po 26—27 ir net 30 tūkstančių plytų, išipareigojimai nebe taip jau gąsdina.

Girdi drąsiai tarlamą darbininkų žodį ir, iš šalies stebėdamas dirbančiuosius, noromis nenoromis užsikreiti ta nuotaika, kad duotas žodis tikrai bus ištesėtas, nes žmonės dirba iš visos širdies.

Šaltkalvis Petras Sedukis dirba jau nebe pirmą metal. Jo pečius slegia nemaža metų naš-

ta, ir laikas būtų pagalvoti apie poilsį. Tačiau savo nuoširdžiu darbu užkrečia kiekvieną darbininką. Jis mikliai pašalina kiekvieną gedimą, ir reikalai vėl stoja į savo vėžes.

— Ei, žiūrėkit, vagonėlis nuo bėglių nušoko. — Greitai išjunk presą!

Minutėlei nutilsta preso gaudimas. Visi lekia prie vagonėlio.

— Vieni, du, — opai — ir pusantros tonos sveriantis vagonėlis vėl ant bėglių.

Pamainos darbininkai ir nepagalvoja, kad tenka padirbti ir ne savame darbo bare. Čia visuomet ranka ranką plauina, o nuo to ir darbas paspartėja, ir broko išvengiama.

Planas... Išipareigojimai... Tai gėlės, iš kurių darbininkai pina dvidešimtmečio vainiką. O liepos mėnesio pradžioje darbininkai tą vainiką pradėjo pinti dar sparčiau.

...Be perstojo iš molio karjerų rieda ir rieda šilumvežis, tempdamas vagonėlius, pakrautus molu. Formavimo ceche dūzgla mašinos, bilda elektroveziai. Visur jaučiama nuoširdaus darbo galda.

Dar daug įvairių sunkumų pasitaiko plytinių darbų, bet tie sunkumai lengvai įveikiami, kai darbą dirba darbščios rankos ir jį pamilusi širdis.

Fab. SIAUCIULIS
Anykščių plytų gamykla